

AZ IGAZ SZERELEM RECEPTJE

*finep
selection*

Agnès Laroche

Agnès Laroche

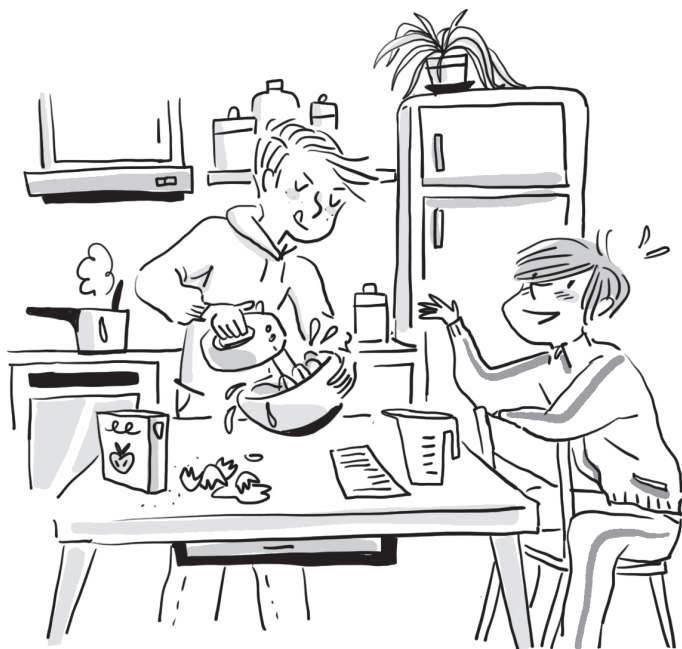
AZ
IGAZ
SZERELEM
RECEPTJE

The title is written in a large, bold, hand-drawn font. The word 'AZ' is positioned above 'IGAZ'. 'SZERELEM' is written below 'IGAZ', and 'RECEPTJE' is below 'SZERELEM'. There are several small, stylized icons around the text: a small house-like shape to the left of 'AZ', a small bottle or container to the right of 'IGAZ', and a small heart-like shape to the right of 'RECEPTJE'. There are also some small dots and lines scattered around the text, giving it a playful, hand-drawn feel.

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2018

*Az én Juliette-emnek,
aki egy igazi kis ínyenc.*

Habcsókok és titkok

Hatalmas odafigyeléssel vertem kemény habbá a tojásfehérjét, közben apránként hozzákevertem a cukrot. A recept szerint feszes és csillogó keveréket kell kapnom.

Elégedetten felsóhajtottam: ezzel megvolnánk. Hoppá! Gyorsan melegítsük elő a sütit!

– Most már megsólalhatok? – mormogta Yann.

Az igaz szerelem receptje

Már öt perce csendben figyelt, türelmetlenül várva, hogy elmesélje, miért is sietett így hozzám a fogszábályzó orvostól. Egy kicsit haragudtam magamra, amiért megvárattam, de a sütés szent dolog, főként, ha először próbálok ki egy receptet.

– Persze, mondd csak! – feleltem, miközben leöblítettem az elektromos habverő keverőit.

– Hihetetlen dolog történt velem, el se tudod képselni!

Lázás tekintettel bámult rám, arca kipirult az izgalomtól.

– Megismerkedtem egy lánnyal – mondta.

Jaj, ne! Már megint?

Negyedik óta máson se jár az esze.

Mindig ugyanaz van. Örülten belezúg valakibe, általában kölcsönös a dolog, csókolóznak, másnap pedig már véget is ér az egész.

Vagyis csak a részéről van vége, mert biztos vagyok benne, ha a lányokon múlna, ők egész életükben csókolóznának vele.

Imádják Yannt.

Habcsókok és titkok

Talán a tengerkék szeme vagy a homlokába hulló barna tincs miatt, vagy a rögbicsapatban elért eredményeinek köszönhetően – vagy talán csak azért, mert ő a legjobb fej srác a világon.

– Na és? – kérdeztem egy kicsit csalódottan.

– Esküszöm, es most más.

Kétkedve vontam meg a vállam, majd a tepsire sütőpapírt terítettem, és egy ecsettel kicsit átken-tem olajjal.

– A fogsabálysáson találkostunk, a váróterem-ben – folytatta.

Na, ez viszont új volt. Yann ugyanis általában a suliban hódít, az osztályunkba vagy az évfolya-munkba járó lányok körében.

– Elősör a hónap elején találkostunk, össemo-solyogtunk, és végig egymást bámultuk. Nagyon sép kék ruha volt rajta.

Az igaz szerelem receptje

Amíg Yannt hallgattam, egy spatulával négy tojáshabhalmocskát tornyoztam a sütőpapírra. Már csak virágformájúvá kellett alakítanom őket. Nem olyan könnyű ám megformázni a virág közepét és a négy szirmot!

– Egy héttel később sak a lépsőn futottunk össze, de még jobban mosolyogtunk egymásra, as előbb pedig...

Fejét csóválva, meghatottan elhallgatott.

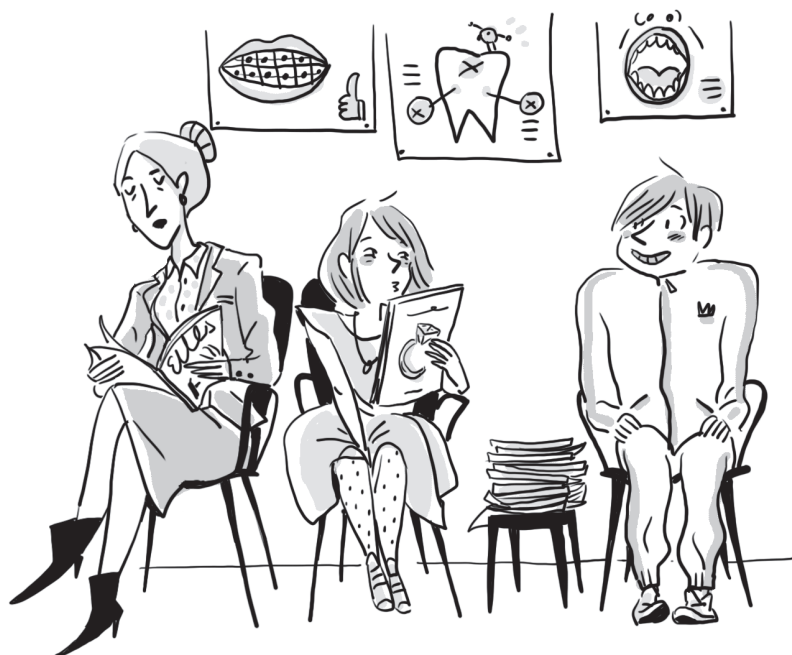
A második pavlovám megformálásának kezdtem épp neki, amikor újra megszólalt:

– Az előbb pedig a fogsabálysó doki kiküldött a váróterembe assal az undi vasaksággal a sámban, amiből a formát készíti, és es a lány is kint volt az anyukájával. Sőke nő, irtó elegáns... És akkor megsóltott! Fel tudod est fogni?

– Ööö, nem igazán.

Felém fordította arcát, ami hirtelen aggodalmat tükrözött.

– Esméletlen dolgot kért tőlem, Roméo. Tökre sükségem van rád.

Az én Juliette-em

Betettem a formát a sütőbe 4-es fokozatra, beállítottam az időzítőt egy óra tizenöt percre, és leültem Yann-nal szembe.

– Rám van szükséged? Vagyis?

– Várj, máris mondom! Nagyon halkán, hogy as anyukája ne hallja, a lány odasúgta nekem:

Az igaz szerelem receptje

„Ha akarsz, írhatunk egymásnak.”
Hirtelen nem értettem, úgyhogy a telómon est pötyögtem: „Mit írhatunk?”, és diszkréten felé fordítottam.

– Miért nem beszéltél hozzá?

– Mert tele volt a szám assal a trutymóval! De még ha tudtam volna is, serintem nem mondtam volna semmit, nem szerettem volna, hogy...

Félbehagyta a mondatot, én pedig kitaláltam a végét.

Nem akarta, hogy a lány észrevegye a *besédhibáját*, ami még erősebb lett azóta, hogy fogszabályzót viselt.

Ez annak a jele, hogy totál szerelmes, mert amúgy nem szokott törődni vele.

Én már olyan régóta ismerem Yannt, hogy észre sem veszem. Emma, a nővérem, azt állítja, hogy ez szörnyen sármossá teszi, csakhogy mivel neki borzalmas az ízlése, nem tudom, mennyire lehet hinni neki.

– Mit válaszolt?

– Leveleket írni, ast akarja, hogy levelessünk egymással – suttogta, még mindig elképedve. – Már érted, miért van rád sükségem?

Yann osztályelső matekból, természetismeretből, technikából és tesiből.

Franciaórán viszont soha nem sikerül kettesnél jobb jegyet kapnia tollbamondásból, és hármasnál jobbat fogalmazásból, úgyhogy leveleket írni...

Nálam pont fordítva van: reáltárgyakból és tesiből totál béna vagyok, a francia viszont elég jól megy.

A szüleim azt mondják, hogy egy agyamba épített helyesírás-ellenőrzővel jöttem a világra, és nem akarok dicsekedni, de fogalmazásból szuper vagyok. Ötödikben még az iskolai versíróversenyt is megnyertem. Apukám ezért azt hiszi, hogy az ő példáját fogom követni, és én is irodalom- és nyelvtantanár leszek.

Ööö, bocsí, apa, de nekem más terveim vannak.

– Azt szeretnéd, hogy kijavítsam a hibáidat?

Az igaz szerelem receptje

Yann lelkesen bólogatott.

– Igen, és super lenne, ha holnap délután elkeszenénk, ha nem gond. Megígértem, hogy én írok elsőre, és nem szeretném megváratni.

– Oké, semmi gond!

A suliban szünet volt, bőven lesz időm annyi levelet kijavítani, amennyit csak akar.

Egymás tenyerébe csaptunk, hogy megpecsételjük az egyezséget, aztán Yann a konyha illatait möhön szimatolva felállt.

– Irtó jó illata van annak, amit készítes, mi as?

– Pavlova. Hatalmas habcsókok. Extralágyak belül, és roppanósak kívül. Tejszínhabbal és pirosgyümölcs-szósszal fogom tálalni.

– A versenyedre gyakorols?

– Igen, közeledik... Már egy hét sincs hátra – feleltem, elfojtva egy kis izgatott borzongást.

Yann bátorítóan lapogatta meg a vállamat.

– Te vagy a legjobb, nyerni fogs!

Bárcsak úgy lenne...

Kikísértem Yannt, és amikor kinyitottam a bejárati ajtót, hozzátette:

Az én Juliette-em

– Ráadásul tök praktikus, a lány veled szemben lakik. Majd besústatom a borítékot a postaládájába, így gyorsabb les, mint postán feladni.

– Mi?! – kérdeztem megrökönyödve.

Biztosan rosszul értettem.

Ujjával az utca szemközti oldalán álló nagy házra mutatott, amit szinte teljesen eltakart a százéves hársfák sora.

– Abban a kastélyban él. Na, én lépek, a süleim aggódni fognak.

Átment az udvarunkon, és futva elindult a járdán.

Sóbálvánnyá dermedve álltam.

Yann Juliette-be volt szerelmes.

Az ÉN Juliette-embe.

Tojásvrántotta és mélébű

Robotként vánszorogtam vissza a konyhába. Letörve rogytam le egy székre, rá se néztem a sütőben piruló pavlovákra.

Miért ilyen igazságtalan az élet?

Én meg hogy lehettem ennyire hülye?

Elköteleztem magam, hogy szerelmes leveleket javítgatok, amiket a legjobb barátom ír az egyetlen

Az igaz szerelem receptje

lánynak, aki számít nekem – annak a lánynak, akire még a tekintetemet sincs jogom emelni.

El lehet képzelni ennél szörnyűbb kínszenvedést?

Én mindenesetre nem tudtam.

Legalább három percig keseregtem a sorsomon, majd rápillantottam az órára, ami pont velem szemben virított a falon.

Upsz, negyed nyolc, a szüleim tíz perc múlva hazaérnek, én pedig megígértem nekik, hogy készítek vacsorát.

Szerencsére Emma ma az egyik barátnőjénél, Nouriánál alszik, elvileg azért, hogy gyakoroljanak egy jelenetet, amit a drámatanáruknak kell majd előadniuk.

Na persze!

Ennek örültem, jobb, ha most nincs itt.

A nővérem ugyanis egy pillanat alatt rájött volna, hogy a kétségbeesés szélén állok, és addig nyaggat, amíg be nem vallom neki az igazat.

Aztán drámaira vette volna a figurát:

Tojásrántotta és mélabú

– Micsoda?! Neked elment az eszed? Megesküdtél, hallod, megesküdtél, hogy távol tartod magad attól a lánytól! Ha a neki írt leveleket javítgatod, azzal csalsz, azzal alattomban közeledsz hozzá. Csak a testemen át!

Vagy tragikusra:

– Azt akarod, hogy apa szívrohamot kapjon, he?

Vagy dörzsöltre:

– Ha átpasszolod a következő két havi zsebpénzedet, nem mondok semmit anyáéknak, oké?

Vagy ellentmondást nem tűrőre:

– Add oda most rögtön Yann telefonsámát, nélküled is elboldogul!

Vagy éppen szánakozóra:

– Szegénykém, úgy fogsz szenvedni, mint a kutyá!

Szóval belegázolna az életembe, ahogy szokott.

Emma, nyehh!

Nem kérdés, ez lenne.

Fásultan megterítettem három főre, elővettem egy serpenyőt, és nekikezdtam a „tojásrántottának

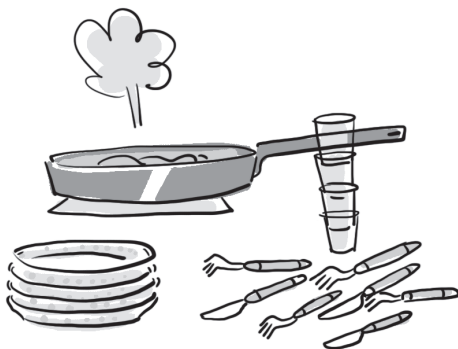
Az igaz szerelem receptje

Roméo módra”: a villával felvert tojást pár kocka almával és lágysajttal bolondítottam meg, és alacsony lángon sütni kezdtem.

Haboztam, adjak-e hozzá egy kis auvergne-i kéksajtot is, de végül letettem róla.

A túl sok íz agyonüti az ízt.

Megelégedtem egy kanál tejföllel, három csipet sóval, egy csipet borssal, és – mint mindig – a főzés most is felvidített.

Pont jó volt az időzítés, a vacsi abban a pillanatban lesz kész, amikor a szüleim beteszik a kulcsot a zárba, és a csalogató illatokat követve a konyha felé indulnak.

Miközben a rántotta állagára koncentráltam, megfeledkeztem Juliette-ről. Ügyelnem kellett,

Tojásrántotta és mélabú

hogy harmonikusan keveredjenek össze a hozzávalók, és a végeredmény egyszerre legyen krémes és szilárd, de ne száraz.

Nem könnyű feladat!

Apa imádni fogja ezt a receptet, még akkor is, ha ezt természetesen nem fogja kimutatni. Boszszantja, hogy ez az elhivatottságom, és ez a versenydolog még inkább csípi a szemét.

Anya pedig majd leosztályozza az ételt, elmondja a kritikáját, és tanácsokat ad.

Ez normális, hiszen a konyha az ő terepe.

Anya ugyanis magánszakács, és egyébként az ő munkájának köszönhetően találkoztam azzal, akiért az első találkozástól fogva dobog a szívem.

Főzés és élet a kastélyban

Egy évvel, hét hónappal és öt nappal ezelőtt ismerkedtünk meg, közvetlenül az ötödikes tanévkezdésem után.

Egyik este egy bizonyos Chastin de la Villéon asszony, a szembeszomszéd, akit magunk között csak a „Kastély Hölgyének” hívtunk, felhívott minket. Magas, vékony, nagyon elegáns nő volt,

Az igaz szerelem receptje

akit néha egy kis sportautó volánja mögött láttam, szőke haja mindig tökéletes kontyba volt fésülve.

Fel akarta fogadni anyát, hogy minden második szombaton vacsorát készítsen a vendégségekre. Az utasítása egyszerű volt:

– Nyűgözze le a barátaimat, csak ennyit kérek öntől!

Egy kicsit beszélgettek, aztán kölcsönösen kelles estét kívántak egymásnak. Amikor anyukám egy „Akkor viszontlátásra hamarosan!”-nal letette, mindhárman kikerekedett szemmel álltunk előtte.

– Nos?! – kérdeztük.

– Ez... egyszerűen fantasztikus! – lelkesedett.

– Minden tökéletes: a fizetés, a munkakörülmények, a felszerelés és...

Széles mosollyal nézett a szemembe.

– És még azt is elértem, hogy velem jöhess.

Yes! Anyukámnak köszönhetően három álmot valósítok meg egyszerre!

Főzés és élet a kastélyban

1. Igazi profiként fogok főzni, hogy lenyűgözzem Izé de Menőbigyó asszony barátait.
2. Be fogok jutni a rejtélyes kastélyba, ami anyyira furdalja a kíváncsiságomat.
3. Talán lesz alkalmam találkozni azzal az ismeretlen lánnyal, aki ott él, és akit csak a sofőr vezetett autó hátsó ülésén láthattam eddig.

Szombaton fél kettőkor anyukám és én hevesen dobogó szívvel átvágtunk az utcán. Úgy néztem ki, mint akit skatulyából húztak ki: új farmer, menő póló, fölötte ing, trendi edzőcipő. A hajammal Emma mindent megtett, amit csak lehetett, egy jó adag zselével próbálva lelapítani a kiálló tincseket.

– Rosszabb, mint a szalma! – sóhajtozott. – De legalább szőke vagy, már az is valami.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Az igaz szerelem receptje

A nagy rácsos kapu kinyílt, majd becsukódott mögöttünk, mintha csak varázslat működtette volna. Széles, fehér kavicsos sétányon lépdeltünk, amit hársfák szegélyeztek, tekintetünket a jókora épületre szegezve: még soha nem láttam a kastélyt ilyen közelről, se teljes valójában.

Az okker homlokzatot, amit számos tengerkék zsalugáteres ablak tört át, két nagy, palával fedett torony fogta közre.

Mi tagadás: nagyon előkelő volt!

Egy barna hajú, sötét kosztümöt viselő nő várt minket a lépcsőfeljáratnál.

– Nancy vagyok, a házvezetőnő – mutatkozott be.

Bevezetett minket a konyhába: hatalmas volt, világos, dizájnos, és mindennel fel volt szerelve.